

Ahir a la nit vaig tenir un somni. Caminava per la platja acompanyat per Déu. Mentre caminàvem, molts moments de la meva vida es projectaven al cel. Segons passaven les escenes, es formaven unes petjades a la sorra de la platja, les meves passes. Les meves petjades s'acompanyaven de dues empremtes més. Eren les de Déu, just al meu costat sempre. Però em vaig adonar, confós, que en els moments difícils i tristos només apareixien un parell de petjades a la sorra.

Vaig preguntar a Déu: "Senyor, em vas prometre que caminaries sempre al meu costat. I en canvi, en els moments més dolorosos, només veig un parell de petjades a la sorra." Déu em va respondre: "Les vegades que has vist només un parell, fill meu, ha estat quan t'he portat als meus braços".

Quan caminar es fa difícil, Ell ho fa per nosaltres. Ens deixem emportar pel seu amor?

Blanca Serres Marco

RESPIRA